

USA, BRITÁNIE A AUSTRÁLIE OBKLIČUJÍ ČÍNU TAK, JAKO NATO RUSKO. Hrozí další válečný konflikt v Tichomoří, záminkou jsou Šalamounovy ostrovy. Západní šílenci nebudou váhat zažehnout ohnisko světového válečného požáru

- CZ24 News | 5. května 2022

USA/UK/AUSTRÁLIE/ČÍNA: PETR AKOPOV ukazuje, jak si počínají Spojené státy, Británie a Austrálie při prosazování svých zájmů v Tichomoří, kde ve snaze obkličít Čínu (podobně jako Rusko skrze NATO), nebudou váhat zažehnout další ohnisko světového válečného požáru

USA se dost dobře mohou zaplést do další vojenské operace, ale ne tam, kde by to aktuálně nejvíce potřebovaly – na Ukrajině proti Rusku. Amerika již v podstatě otevřeně vyhrožuje vojenskou invazí do jedné z nejmenších zemí světa – na Šalamounovy ostrovy. Ačkoli je tato země v Oceánii malá (pouze 700 000 obyvatel – ale tisíc ostrovů) a mladá (44 let nezávislosti), zaujímá velmi důležité místo na mapě Tichomoří i v americké historii.

Právě zde bylo totiž dosaženo prvního významného vítězství nad Japonci ve druhé světové válce – v bitvě o Guadalcanal. V únoru 1943 Japonci (kteří se zmocnili tohoto ostrova, jenž na jaře 1942 patřil Britům) svoji evakuaci vrátili iniciativu Američanům, což je považováno za téměř zlomový bod války v Tichomoří. Hrozba japonské invaze do Austrálie – poslední velké země v regionu, která nebyla okupována císařstvím – byla tak zažehnána. A nyní jsou Šalamounovy ostrovy opět v ohrožení?

Fašistická hrozba komunistů?

Nepochybně. A dokonce je tato hrozba označována za fašistickou: australský ministr obrany Peter Dutton nedávno prohlásil, že rostoucí ambice Číny jsou podobné ambicím Hitlerova Německa ve třicátých letech dvacátého století. Kdo by to byl řekl... Zdálo by se, že pouze Rusko Anglosasové urážejí nadávkami s Hitlerem skloňovaným ve všech pádech. Omyl! Podle žánrových zákonů by evropský Hitler měl nyní mít asijského partnera. A není žádným překvapením, že oním asijským partnerem má být Čína.

Přestože Peking již označil Duttonovy „nechutné“ a „šílené výroky“ za válečnou propagandu a pomluvu Číny pro vnitřní politické účely (narážka na nadcházející květnové parlamentní volby v Austrálii), vše je mnohem závažnější: demonizace Číny a Ruska, je základem politiky Anglosasů. Čína je dlouhodobě obviňována nejen z autoritářství, ale také z genocidy (Ujgurů v Sin-ťiang-u – nevdí, že boj proti teroristům je vydáván za etnické čistky) a z plánů na vnější expanzi, tedy z toho, že je hrozbou pro své sousedy a celý svět. Že pro to nejsou žádné důkazy? Na tom nezáleží, hlavní je neustále dokola mluvit o „hrozbě“ – čínské (stejně jako ruské).

V tomto smyslu je příběh Šalamounových ostrovů velmi příznačný. Anglosasové dělají povyk kvůli čínským plánům zřídit na ostrovech námořní základnu. Co se tedy vlastně stalo?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Šalamounská smlouva

V březnu se prostě objevil návrh bezpečnostní dohody mezi oběma státy. Ne na nejvyšší úrovni, ale na úrovni policejních orgánů. Je důležité připomenout, že ještě nedávno neexistovaly mezi Čínou a Šalamounovými ostrovy vůbec žádné vztahy: ostrovní stát byl jedním z posledních netrpasličích států na světě, který uznal nezávislost Tchaj-wanu.

Teprve před dvěma a půl lety (na podzim 2019), vláda Šalamounových ostrovů konečně uznala ČLR, což není překvapivé, když uvážíme, nakolik výhodné pro chudou zemi mohou být normální vazby s novou největší ekonomikou světa. Ale i tak tento krok vyvolal nelibost anglosaských zemí: USA i Austrálie. Pochopitelně nechtějí pustit Čínu do Oceánie, kterou považují za svou sféru vlivu při "zadržování" Pekingu. Protože však pro to nemají finanční a obchodní páky, začínají v oblasti vyvolávat napětí: Šalamounovy ostrovy se jednoduše pokoušejí rozvrátit.

Spojené státy vsadily na vládu nejlidnatějšího z ostrovů - Malaity. Ta vyhlásila, že nesouhlasí s uznáním Čínské lidové republiky, a dokonce uspořádala referendum za nezávislost. Co stojí za rozdmýcháváním takového separatismu (kromě věčných sporů mezi samotnými ostrovy)? Samozřejmě manipulace Anglosasů, kteří zde uplácují (dokonce i tchajwanskými penězi) a vedou kampaň o tom, jak hrozné to tu bude pod vládou Číňanů. Na podzim loňského roku došlo dokonce k protivládním nepokojům v hlavním městě souostroví Honiara (za účasti přispěchavších Malaitanů), které skončily výtržnostmi, pokusem o útok na parlament a pogromy v čínské čtvrti. Poslala tam snad Čína nakonec vojáky?

Samozřejmě ne, udělala to Austrálie (a ne poprvé), která má se Šalamounovými ostrovy smlouvu o bezpečnosti a obraně. Vládě souostroví se taková závislost na Anglosasech (nejen na Austrálii, ale i na Británii a USA) nelíbí - uvědomuje si totiž, že by mohli její stát snadno rozvrátit. Rozhodnutí uzavřít dohodu s ČLR bylo tedy zcela logické z hlediska zájmu o posílení poněkud vratké národní suverenity.

Agrese jako vyšitá

Chce snad Peking využít slabosti Šalamounových ostrovů, ovládnout je a zřídit si tam námořní základnu? Tím Australané straší sebe i ostatní.

Číňané 19. dubna prostě oznámili, že dohoda s ostrovy již byla podepsána. Hovoří se v ní o spolupráci při ochraně životů a majetku občanů, přičemž ČLR má právo vyslat policejní síly a vojenský personál „na pomoc při udržování veřejného pořádku“. Je v ní také klauzule o povolení vstupu čínských lodí do přístavů země „v souladu s jejími potřebami a se souhlasem vlády Šalamounových ostrovů“, což se Anglosasové snaží vydávat za první krok ke zřízení námořní

základny.

V Austrálii vypukla hysterie - Číňané jsou 2000 kilometrů od nás! A Američané rovnou vyslali do Honiary (12 000 km od amerických břehů) mezivládní delegaci. Přestože premiér Sogavare ujistil Američany, že zde žádná čínská vojenská základna nebude, USA to neuspokojilo.

Náměstek ministra zahraničí USA pro východoasijské a tichomořské záležitosti Daniel Kritenbrink, který se Sogavarem mluvil, uvedl, že „dohoda má potenciální důsledky pro regionální bezpečnost nejen pro nás, ale i pro spojence a partnery v celém regionu“:

„Samozřejmě respektujeme svrchovanost Šalamounových ostrovů, ale rádi bychom jim také dali najevo, že pokud Čína podnikne kroky k faktickému vytvoření stálé vojenské přítomnosti, budeme mít vážné obavy a budeme na ně adekvátně reagovat.“

Na otázku, zda vylučuje možnost bojových operací USA v případě zřízení čínské námořní základny, Kritenbrink bez obalu odpověděl: „Nevylučuji, že USA podniknou vojenskou akci proti Šalamounovým ostrovům“.

Svrchovanost „odtud potud“

Co tedy nastane? Přestože USA mají desítky základen podél čínského pobřeží od Jižní Koreje a Japonska až po Singapur, v posledních letech zvyšují tlak na Čínu v Tichomoří. Vojenský pakt AUKUS, který loni založili spolu s Británií a Austrálií, je v podstatě další vojenský blok obkličující ČLR (tak jako NATO obkličuje Rusko).

Čína přitom nemá v regionu žádnou základnu, ale přirozeně si chce zajistit, aby její námořnictvo mohlo alespoň vplouvat do cizích přístavů. I to však Anglosasové prohlašují za agresi a hrozbu pro sebe a své spojence – se všemi válečnými důsledky. A ty se týkají rovněž nezávislých států, které mají odvahu hájit své právo na nezávislé rozhodování.

Celý příběh se tedy netýká pouze vzdálených Šalamounových ostrovů (které mimochodem patří mezi pět zemí světa, které nemají s Ruskem diplomatické vztahy). Je to ilustrace reálného postoje USA ke svrchovanosti jiných států. Přitom nadále omílají, že je to Čína a Rusko, které jsou hrozbou pro mír a demokracii.

Moc šalamounské to sice není, ale diktát z pozice síly to ani nevyžaduje. Ovšem otevřít druhou frontu válečného požáru může mít fatální následky.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Petr Akopov

[ZDROJ](#)